

РЕШЕНИЕ

№ 2657

гр. София, 19.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 24.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **736** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на М. Р. Д., срещу ЗППАМ № 21-0302-000238 от 24.12.2021 г. на полицейски инспектор Д. П. Ш. при РУ-Ц. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171 ал.1 т.2а, б. „б“ от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че заповедта е незаконосъобразна, в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се оспорената заповед да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. К., която поддържа жалбата, моли тя да бъде уважена и съдът прогласи нищожност на издадената заповед. Претендира разноси, за които представя списък на разноските. Представя писмени бележки с подробни доводи по същество.

Ответникът - полицейски инспектор при ОДМВР-Б., РУ-Ц. – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание не се представлява.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със ЗППАМ № 21-0302-000238 от 24.12.2021 г. на полицейски инспектор Д. П. Ш. при РУ-Ц. спрямо жалбоподателя била приложена принудителна административна мярка по чл.171, ал.2а, б. „б“ от ЗДвП. – прекратяване на регистрацията на ППС за

срок от 6 месеца до 1 година, а именно 190 дни.

В заповедта е посочено, че на 24.12.2021 г. против М. Р. Д. е съставен АУАН № 448445 от същата дата, затова, че около 09.43 часа в [община], на второкласен път 99 управлява лек автомобил „М. Ц180“ с ДК [рег.номер на МПС], като отказва извършване на проверка с техническо средство Drugtest 5000 ARJJ0005, и отказва да извърши и предписание за химико-токсикологично лабораторно изследване за употреба на наркотични вещества, като на водача е издаден Талон за медицинско изследване № 091262 и връчени 7 броя холограмни стикера.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е оснвателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдебният контрол за законосъобразност на административните актове обхваща проверка за компетентност на органа издател, спазване на предвидената от закона форма, административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и неговата цел.

Съдът приема, че оспорената ЗППАМ е издадена от некомпетентен административен орган – полицейски инспектор Д. П. Ш. при РУ-Ц., който не е надлежно оправомощен да прилага принудителни административни мерки /ПАМ/ по ЗДвП. Съгласно приложената Заповед №251з-3805/26.08.2021 г на Директора на ОДМВР-Б. са оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ по ЗДвП. следните лица – заместник –директора на ОДМВР-Б., началника на отдел „Охранителна полиция“, началниците на сектори ООРТП, С. и „Пътна полиция“ в отдел „Охранителна полиция“, началниците на групи в отдел „Пътна полиция“, началниците на РУ при ОДМВР-Б., началниците на сектори /групи в „Охранителна полиция“ в РУ на ОДМВР-Б., началници на групи ООР и началници на групи ТП в РУ при ОДМВР Б., полицейските и младшите полицейски инспектори в сектори/групи „Охранителна полиция“ в РУ на при ОДМВР-Б., полицейските инспектори в сектор „Пътна полиция“, младши автоконтрольори в сектор „Пътна полиция“ и в РУ на ОДМВР-Б., оперативни дежурни и младши оперативни дежурни в група ОДЧ, командири на отделения в звената П. при ОДМВР-Б..

От титулната част на оспорената заповед се установява, че Д. П. Ш. е полицейски инспектор в РУ Ц., поради което и при липсата на допълнителни доказателства, освен посочената по-горе заповед, не би могло да се приеме, че същият спада в категориите на т.1.7 от заповедта, тъй като не е посочено и не е доказано, че същият заема длъжността полицейски инспектор в сектор/група „Охранителна полиция“ в РУ Ц..

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП., компетентен да издаде заповед за налагане на принудителна административна мярка са ръководителите на службите за контрол и оправомощените от тях длъжностни лица. В тази насока и на основание чл. 43, ал. 4, вр. с чл. 43, ал. 3, т. 1 от ЗМВР Директорът на ОДМВР-Б. е издал заповед № 251-з-3805/26.08.2021 г., с която е оправомощил други длъжностни лица в системата на ОДМВР-Б. да издават заповед за ПАМ, но в същата заповед липсва посочване на длъжността полицейски инспектор в РУ при ОДМВР-Б.. При това положение за издателят на заповедта е липсвала материалната компетентност да издаде оспорената заповед, като това са можели да сторят: Началникът на РУ Ц., началника на сектори /групи в „Охранителна полиция“ в РУ на ОДМВР-Б., началници на групи ООР и

началници на групи ТП в РУ при ОДМВР Б., полицейските и младшите полицейски инспектори в сектори/групи „Охранителна полиция“ в РУ на при ОДМВР-Б., полицейските инспектори в сектор „Пътна полиция“, младши контролори в сектор „Пътна полиция“ и в РУ на ОДМВР-Б..

С оглед изложеното и на основание чл. 146, т. 1 от АПК, следва да се прогласи нищожността на оспорената заповед.

При този изход на жалбоподателя се дължат разноски на осн. чл. 143, ал. 1 от АПК, съгласно представения списък по чл.80 от ГПК, в общ размер на 510лв., от които 10 лв. платена държавна такса и 500 лв. адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд София-град, III отделение, 3б състав.

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на ЗППАМ № 21-0302-000238 от 24.12.2021 г. на полицейски инспектор Д. П. Ш. при РУ-Ц. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП. спрямо М. Р. Д..

ОСЪЖДА РУ Ц. при Од на МВР-Б. да заплати на М. Р. Д., [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], бл. Б,ет. 3, ап. 9 разноски в производството в размер на 510 лв.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл.172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: